Beste raadsleden van Commissie ruimte,

Allereerst wil ik jullie bedanken voor jullie tijd en inzet rondom de stallingskwestie op Koudenhoorn. Gezien de situatie met de Stichting nog niets is verandert, maar de situatie op het eiland en met de stichting wel is verslechterd wil ik jullie hierbij meenemen in de stand van zaken nu.

Afgelopen september kregen de paardeneigenaren en vrijwilligers een uitnodiging vanuit de gemeente om in gesprek te gaan. Echter, was er bij voorbaat geen doel voor deze bespreking opgesteld. In de inleiding van het gesprek kwam naar voren dat de wethouder duidelijk wilde maken wat de rol van de gemeente was, waar het eigenlijk op neer kwam, was dat hij duidelijk wilde maken dat de gemeente geen verdere rol zou innemen in deze kwestie. Dit staat recht tegenover de motie die afgelopen zomer is aangenomen dat de gemeente regie moet nemen in deze situatie en dat er een oplossing gezocht moet worden. De gemeente heeft hier dus wel degelijk een rol in, maar er is tot op heden alleen nog heen en weer gepraat. Dat is toch geen oplossing? Dat is toch geen regie pakken? Wij hebben het gevoel met onze ruggen tegen de muur te staan en weten niet waar wij aan toe zijn. De gemeente had aan de paardeneigenaren beloofd om te helpen bij de contractbesprekingen. Dit is de eerste keer al fout gegaan, waarbij de paardeneigenaren hun contract uiteindelijk tijdens de bevriezing in juni éénzijdig is opgezegd door de stichting en de paardeneigenaren een nieuw contract hebben moeten tekenen met nieuwe voorwaarden en een verdubbeling aan stallingskosten in plaats van dat het oude contract bevroren zou zijn tot december. Wanneer dit contract niet getekend werd, zouden zij binnen een paar dagen met hun paard op straat staan. Daar is een woord voor, chantage. En het bestuur van de gemeente kijkt hierbij, zelfs na de motie van afgelopen zomer, toe. Waar moet je tegenwoordig nu je paard nog stallen binnen Teylingen? Kijk maar naar het krantenartikel in het Leidsch Dagblad van afgelopen weekend over de situatie op de Menneweg waar de gemeente ook betrokken bij is. De gemeente geeft aan dat er plek zat is, maar er zijn op het moment echt geen plekken beschikbaar. Daarnaast had het bestuur van de gemeente beloofd om medio oktober een tweede contractbespreking aan te gaan. Hier is tot op heden niets meer over vernomen.

Het gesprek zelf resulteerde in veel frustraties en de emoties bij de paardeneigenaren en vrijwilligers, die al erg hoog rondom deze situatie zitten, liepen alleen maar verder op. Niet gehoord worden en je onveilig voelen door de stichting is één, maar het gevoel om niet gehoord te worden door de gemeente, waar sommige zich al meer dan 20 jaar voor inzetten is het volgende. Het water staat de paardeneigenaren aan de lippen.
Er is vanuit de kant van de vrijwilligers aangegeven van alles te willen doen, maar hier wordt niet op ingegaan omdat dit volgens de gemeente bij de stichting ligt. Maar staat de

gemeente dan achter hoe de stichting met zijn vrijwilligers omgaat? De gemeente heeft toch vrijwilligerswerk hoog in het vaandel staan? Daar lijkt het voor ons, een groep betrokken vrijwilligers van een heel mooi stukje Teylingen, op dit moment niet op. Het ecologische systeem, wat wij samen met de oud-beheerder op Koudenhoorn hadden opgebouwd en waar wij als groep ons al vele jaren met hart en ziel voor hebben ingezet zien wij stukje bij beetje afbrokkelen nu er niet meer op ecologische wijze wordt beheert. Het prachtige recreatie-eiland verwildert onder onze ogen. Over een half jaar staan er door het niet maaien op de gemeentegrond, wilgenbomen op plekken waar er geen wilgen horen te staan, vind je je hond niet meer terug tussen de hoge distels, en staat het dodelijke Jakobskruiskruid tussen de spelende kinderen in de speeltuin. Dit is geen vergroening, maar verwaarlozing. Het is een natuurgebied die intensief bezocht wordt voor recreatieve doeleinden, dit moet consistent beheert worden, zoals in minder dan een jaar tijd al zichtbaar is geworden in het honden losloop gebied. Een taak die voormalig vrijwilligers uit handen namen van de stichting en gemeente. Los van het feit of wij als vrijwilligers het beheer zouden doen, is dit dan wat de gemeente met de parel van Teylingen wil? In plaats van dat het bestuur van de gemeente de-escalerend werkt, escaleert de situatie alleen maar verder en de parel van Teylingen lijdt eronder.